

Eitt heitt før- oyiskt summar

SUMMARFRITÍÐIN nærkast og mong eru tey, sum aftur hava fingið blóð á tonna: ferðahugurin dregur. Ljósari tíðir, sól og summar ljóma sum kirkjuklokkur í oyrum okkara. Aftan á eitt ár við regni og ódnarveðri vilja mong av okkum bara sleppa burtur — burtur í onnur lond at njóta hitan og eitt heilt annað umhvørvi. Hetta okkara váta og larmandi veðurlag er orsökkin til, at føroyingar uppá seg kanska ferðast meira enn onnur. Mong velja at fara í Suðurlond, men tey flestu leggja sær leiðina til okkurt av grannalondum okkara, helst Danmark og Noreg.

Tær torfuru tíðirnar í Føroyum í dag fara uttan iva at minka um ferðingina. Hugurin man neyvan vera broyttur, men móguleikarnir at ferðast burtur í onnur lond, vegna pengaloysi, eru nógv, nógv minni í dag. Ein kann bara ímynda sær stóðugt vaksandi

talið á arbeiðsleysum. Hesi hava neyvan teir stóru móguleikarnar at fara burtur. Og hjá mongum av teimum, sum hava arbeiði, verður eisini torførari at fáa endarnar at røkka saman, nú alt fer at dýrka við momsí o.ø. tiltøkum.

NÚ er tað ofta sólín og eitt heilt nýtt og øðrvísi umhvørvi, sum dregur, tá fólk fer av landinum. Sjálvandi eru eisini móguleikar at ferðast í egnum landi, men her spælir óvissan inn. Nevniliga óvissan um veðrið. Besta gávan, føroyingar kundu fingið í summar var tí eitt sólríkt og heitt summar, sum gav teimum mongu, ið ikki hava ráð ella tørv á at fara av landinum, móguleikan at njóta og uppliva okkara egna land.

OG tað er ein sannroynd, at hóast land okkara er lítið, so er tað eitt av teimum ríkastu, tá vit tosa um náttúruvakurleika, men aftur her hevur veðrið so nógv at siga. Hverja gleði hevur tú at vitja eitt nú Viðareiði í summarfrítíðini,

um har bara er grátt og vátt veður! Men er veðrið gott, so er einki sum at uppliva okkara egna land. Og júst gott veður vildu vit unt serliga øllum teimum mongu, sum enn ikki hava vitjað kring landið alt. Hugsíð bara um teir mongu náttúrugripir, vit eiga í hesum lítla oyggjalandinum! Hevur tú ikki upplivað pláss sum Mykines, Viðareiði, Gjógv, Elduvík, Tjørnuvík, Saksun, Fjallavatn, Dal, Hvalba, Fámien fyri bert at nevna nøkur av teimum vakrastu, so eigur tú nakað til góðar, nakað tú kanst síggja fram til at uppliva.

FARA veðurgudarnir ikki at forbarma seg yvir okkum í summar, so ber tó eisini til at ferðast bíliga til grannalond okkara Danmark, Noreg og Ísland. Hetta eru eisini frálík lond at vitja. Og er ferðasambandið eisini sera gott bæði sjó- og loftvegis.

TAÐ kann minna ikki sørt um eina sjálmótsøgn, tá tosað verður um at troyta ferðamóguleikarnar í summar, um

somu tíð, sum búskaparligu trupulleikarnir merkjast alsamt harðari og landsins myndugleikar kenna seg noyddar til at leggja fleiri byrðar á fólk! Hvussu er og ikki, so vita vit, at øll fólk hava brúk fyri at kobla frá so ella so av og á. Og her skuldi eitt gott føroyskt summar verið tann besta úrkoblingin og harafturat tann biligasta.

SO fyri tey mongu, sum í dag hava sera avmarkaðar móguleikar at ferðast í onnur lond, vilja vit bert vóna, at vit fáa eitt heitt og gott føroyskt summar. Kanska tað eisini kundi tikið nakað av broddinum av tí dapurskygni, sum er við at fáa fastatøkur í alsamt fleiri av okkum. Harvið verður ikki sagt, at vit ikki eiga at vera realistisk og lata eyguni aftur fyri veruleikanum. Men sum sagt: eitt gott og heitt summar hevði komið væl við, hóast alt. Tað kundi havt lekjandi ávirkan og kanska tendrað í aftur bjartskygnisneistan, sum hjá mongum er slóknaður ella er um at slókna.

Radarstöðin á Sornfelli:

Vit hava einki sæð

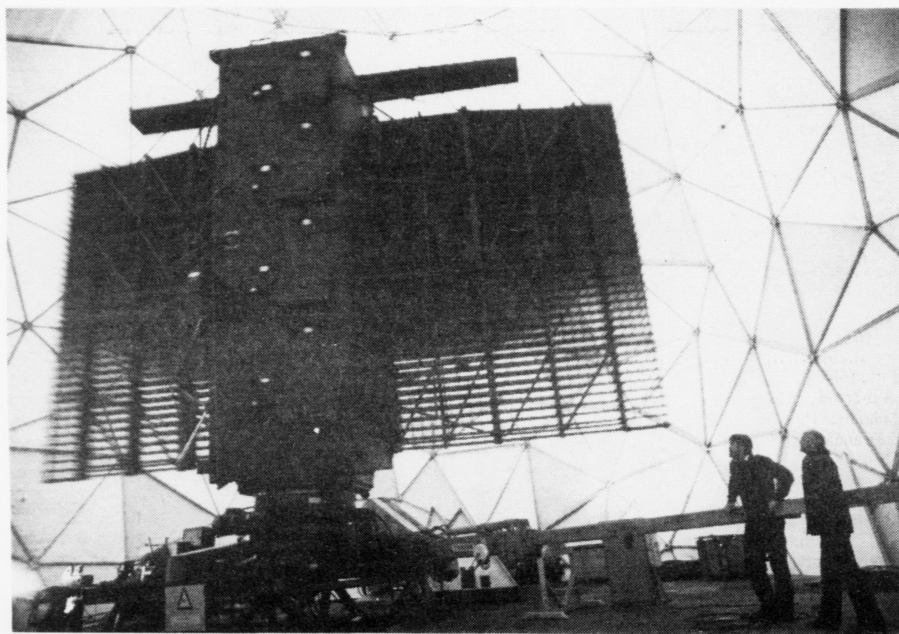
Tíðindini um at fólk norðan fyri seint í gjárkvøldið bóru eygað við eitt ókent flúgvandi fyrirbrygdi hava eisini rokkið stöðina í Mjorkadali ella rættari radarstöðina á Sornfelli.

-Vit hava frætt um hetta gjøgnum útvarpið, men her á stöðini hava vit einki óvanligt sæð á radaranum hvørki í gjárkvøldið ella í nátt sigur fungerandi stjórnin á stöðini í Mjorkadali, Smidt. Hann sigur, at um talan hevði verið um eitt flogfar ella ein stórri flúgvandi lut so sum partar av einum fylgisveini, so høvdu teir sæð hetta á radaranum. Men har

hevur einki verið at sæð.

Smidt vísir annars á, at einki flogfar skuldi havt verið á leiðini tíðina talan er um. Hann sigur seg ongan meining hava um, hvat talan kann hava verið um. Hevði talan verið um ein meteor, so varð hann brendur upp í atmosferuni og tað sama hevði verið galdandi fyrileivdir av fylgisveinum.

Hann sigur víðari, at tað annars er sera sjáltsamt, at partar av fylgisveinum detta niður um hesar leiðir. Tað plagar at henda í Kyrrahavinum og sum sagt, so brenna teir fyri tað mesta upp í sjálvari atmosferuni.

-Eg má tí siga, at eg havi einki boð uppá, hvat hesi fólkini hava sæð sigur Smidt at enda við Sosialin.

jan

Lýsið í sosialinum